

ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης.

Ὁ ἐνταῦθα Ἰουδαϊκὸς πληθυσμὸς διατελεῖ ἐν συγκινήσει ἐκ τῆς εἰδήσεως ἣτις διεβιβάσθη εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας ἐξ Ἱερουσαλὴμ, περὶ ἀνευρέσεως τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης ἣτις, ὥς γνωστὸν, εἶχεν ἀπολεσθῆ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σολομῶντος. Τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα ἀναφέρουσιν ὅτι οἱ Μωαμεθανοὶ τῆς Ἀγίας Γῆς εἶναι ἐξηγριωμένοι, διότι διεδόθη ἡ εἰδήσις ὅτι τὸ Τζαμίον τοῦ Ὁμάρ*) τὸ ἱερώτερον τέμενος τοῦ Ἰσλάμ ἐσπλήθη ὑπὸ Ἀγγλῶν καὶ Ἀμερικανῶν ἐξερευνητῶν, οἵτινες ἔκλεψαν ἐξ αὐτοῦ τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, περιέχουσαν τὰς Πλάκας τῶν Ἑντολῶν.

Κατὰ τὴν ἄνω διάδοσιν, εἰς Σουηδὸς ἱεροσποδιστὴς μελετῶν τὴν ἱστορίαν τῶν Ἰουδαίων εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐν Κωνσταντινίᾳ πρὸ δύο ἐτῶν ἀνέκαλυσεν ἐν κρυπτογράφῳ τὸ ὁποῖον ὑπεδείκνυε τὴν χρυττὴν τῆς Ἑπταφώτου Λυχνίας, τοῦ Θυμιατηρίου, τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης μετὰ τῶν Πλάκων τοῦ Νόμου, τὰ ὁποῖα οἱ Ἰουδαῖοι ἔκρυπταν ὅταν τῷ 10 μ. Χ. ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐλεηλατήθη ὑπὸ τοῦ Τίτου. Ὁ Σουηδὸς ὑπέβαλε τὸ κρυπτογράφημα μετὰ τῆς κλειδὸς του εἰς τὴν ἐξέτασιν σοφῶν, οἵτινες τὸ διε-

Ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης.

Τὸ τέμενος τοῦ Ὁμάρ.

*) Τὸ περικαλλὲς Τέμενος τοῦ Ὁμάρ ἐν Παλαιστίνῃ, ἐγείρεται ἐπὶ τῆς θέσεως ἐφ' ἣς ἔκειτο ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος. Τὸ τέμενος τοῦτο δὲρ ἐσπλήσαν οἱ Ἀγγλοὶ εἰς τὸ ἱερώτατον μετὰ τὴν Μάκταν προσκύνημα ὁλοκλήρου τοῦ Μωαμεθανισμοῦ. Κεῖται 200 πόδας ὑπὸ τὴν ὑψίστην κορυφὴν τοῦ ὄρους Σιών καὶ ἀποτελεῖ τετράγωνον 1528 ποδῶν καὶ πλάτος 1050. Περιέχει τὴν ἱερὰν πέτραν ἐφ' ἣς ἐκοιμήθη ὁ Ἰακώβ, προσέφερε θυσίαν ὁ Ἀβραάμ καὶ προσήχοντο ὁ Δαυὶδ καὶ ὁ Σολομὼν. Ἐνταῦθα ἀνελήφθη ὁ Μωάμεθ. Ἐνταῦθα οὐνάζονται, κατὰ τὴν παράδοσιν, 70,000 ἄγγελοι καὶ πᾶλλον Ἀλληλοῦτα. Τὸ Τέμενος Ὁμάρ ἐκτίσθη τῷ 686 μ.Χ. Φαγεῖνται πλάκες, ψηφιδώματα, ὀρειχάλκινα καὶ ἐπὶ χρυσα νομίσματα, μονόλιθοι χρωματιστοὶ κίονες μὲ Ρωμαϊκὰ καὶ Βυζαντινὰ κιονόκρανα, ἀνάγλυφα καὶ ἀραβουργήματα πλουσιώτατα, χρωματιστοὶ ὅλοι, καθίστοισιν τὸ τέμενος ἀξιοθαύμαστον. Οἱ κλέπτει τῶν ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ τέμενους θησαυρῶν, ὁ Πάρεκερ καὶ ὁ Ἀγγλὸς μηχανικὸς Οὐίλσον, ἀπεκόμισαν δέκα μεγάλα κιβώτια.

κήρυσαν γνήσιον. Ἀμέσως ἐσχηματίσθη ἐταιρεία ἐν Ἀγγλίᾳ, ὑπὸ προσώπων κατεχόντων ἐπίσημον θέσιν, ἣτις ἀπέστειλε τὸν λοχαγὸν Πάρεκερ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφάς, μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ Σουλτάνου. Ἡ ἀποστολὴ εἰργάσθη ἐπὶ δύο ἔτη ἀρχίσασα τὰς ἀνασκαφὰς ἀπὸ τὸ χωρίον τοῦ Σιλωὰμ κείμενον πρὸς τὸ Νοτιοανατολικὸν ἄκρον τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς νοτίου κλιτύος τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν, ἀνωθεν τῆς κοιλάδος τοῦ Κεδρόν. Ἐν τῇ ἐλπίδι δίοδος ἦν ἠνέφξαν ἔφερεν αὐτοὺς πρὸ τοῦ Ἀγίου βράχου τοῦ Τζαμίον τοῦ Ὁμάρ, ὅστις καλύπτει τὸ Φρέαρ τῶν Πνευμάτων, ἐνθα ὑποτίθεται ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν Νεκρῶν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν συναθροίζονται διὰ προσευχῆν. Κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν φυλάκων τοῦ Τεμένους, οἱ ἐξερευνηταὶ ἐδωροδόκησαν τούτους καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸ Τζαμίον, ἔσκαπτον ἐπὶ ἑξ νύκτας εὐρόντες τέλος τοὺς θησαυροὺς τοὺς ὁποίους ἀφῆρεσαν.

Τὸ μήκος τῆς Κιβωτοῦ εἶναι 4 πόδ., 4 δάκτυλ. καὶ τὸ ὕψος καὶ πλάτος 2 πόδ., 7 δακτύλων. Εἶναι κατεσκευασμένη ἐκ ξύλου Σετίμ (εἶδος ἀκακίας) κεκαλυμμένη ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἐκ καθαρωτάτου χρυσοῦ μὲ χρυσοῦν κύκλον πέριξ. Τέσσαρες χρυσοὶ κρίκοι διὰ μέσου τῶν ὁποίων διέρχονται δύο ἐκ Σετίμ ράβδοι, εἶναι προσηρμοσμένοι εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας. Τὸ σκέπασμα τῆς Κιβωτοῦ εἶναι ἐκ καθαρωτάτου χρυσοῦ ὥς καὶ τὰ δύο Χερουβεῖμ, τὰ ὁποῖα μὲ ἐξηπλωμένας πτέρυγας καλύπτουν αὐτό.

Πώλησις εἰκόνων.

Ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ περιφήμου Ἀγγλοῦ τοπειογράφου J. M. W. Turner (Τέρνερ) (1775—1851) ἐπωλήθη ἐνταῦθα πρὸ τίνος εἰς Ἀμερικανὸν συλλέκτην ἀντὶ 375,000 φράγκων περίπου. Ἡ εἰκὼν ἐπιγράφεται «Ἀνατίναξις τῆς Ἀνατολῆς—Μάχη τοῦ Νεῖλου.» Παριστὰ δὲ μίαν φοικιαστικὴν σκηνὴν κατὰ τὴν μάχην τοῦ Νεῖλου, ὅταν ἡ «Ἀνατολή» ἀνετινάχθη μετὰ τοῦ προμαχώνος καὶ τοῦ φρουρίου τοῦ Ἀβουκίρ. Ἐξετέθη τὸ πρῶτον ἐν τῇ Βασιλικῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Λονδίνου τῷ 1799.

Ἐφέτος ἐπωλήθησαν τέσσαρες ἀκόμη τῶν εἰκόνων.

τοῦ Τέρνερ εἰς Ἀμερικανούς. Ἡ εἰκὼν τοῦ «Τώρα διὰ τὸν Ζωγράφον» ἐπωλήθη ἀντὶ 1,000,000 φράγ. καὶ αἱ «Ὀλλανδικαὶ ἀλιευτικαὶ λέμβοι» ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῆς κ. Κίμβωλλ ἐκ Σικάγου δι' ἓν ἑκατομμύριον φράγ. ἐπίσης.

Τὰ Ἀμερικανικὰ ἔργα τοῦ Salon.

Εἰς τὸ Salon τῶν Γάλλων καλλιτεχνῶν, δηλ. εἰς τὸ Παλαιὸν Σαλὸν τὸ ὁποῖον ἤνοιξε τὴν 29ην Ἀπριλίου ἐξετέθη μία εἰκὼν τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐξ Ἀγ. Λουδοβίκου ζωγράφου Ριχάρδου Μίλλερ. Ἡ εἰκὼν δὲν εἶναι μεγάλη, ἀλλ' ὁ χρωματισμός της εἶναι ἐξαισίας λεπτότητος. Παριστᾷ δύο γυναῖκας πρὸ κοιμητηρίου. Ἡ πρῶσιν μεταξὺν ἐσθῆς τῆς ἐτέρας τούτων ἀναπαρίσταται εἰς τὴν εἰκὼνα θαυμασίως λεπτῇ. Ὁ G. Leconte, γράφων εἰς τὴν παρισινήν «Πρωίαν» ὀνομάζει τὴν εἰκὼνα «τὴν καλλίστην τῶν ἐν τῇ ἐκθεσίᾳ», καὶ λαμβανόμενου ὑπ' ὅψει ὅτι οἱ διασημότεροι τῶν Γάλλων καλλιτεχνῶν ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὸ Σαλὸν, τὸ ἔργον τοῦ Μίλλερ πρέπει νὰ εἶναι πράγματι ὡραῖον.

Ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς γλύπτης Μακμόνς ἔστειλεν εἰς τὴν ἰδίαν ἐκθεσιν εἰς γύφον τὰ ἡρωικὰ ἀγάλματα τὰ ὁποῖα θὰ στηθῶσιν εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν πόλιν Δέγβερ. Εἶναι πρῶτου μεγέθους ἀγάλματα μὲ γραμμὰς πλήρεις ἐκφράσεως, χάριτος καὶ δυνάμεως.

Ἀνασκαφαὶ ἐν Παλαιστίνῃ.

Ὁ Αὐστριακὸς Αἰγυπτιολόγος καθηγητὴς Ἑρμέστος Σέλλιν (Sellin) ἀναφέρει ὅτι ἀνεκάλυψεν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνου πλησίον τῆς ὁδοῦ τῆς μεταξὺ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἱεριζοῦς τὰ εἰρηπία ἀνακτόρου τοῦ ὁποῖου πιστεύει ὅτι ἐκτίσθη ἐπὶ τοῦ Ἡρώδου.

Ἀποστολὴ, ἣς μετέχει καὶ ὁ Σέλλιν, διενεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἔφερκεν εἰς φῶς πολλὰ ἀξιοσημεῖωτα εἰρηπία καὶ εὐρήματα εἰς τὴν Παλαιστίνην μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ κατωτέρω :

α') Τὸ ἐξ ἑλεφαντόδοντος καὶ ἄνωθεν μνημονευθὲν ἀνάκτορον τοῦ βασιλέως Ἀχαβ, υἱοῦ τοῦ Ὁμρί. Ἐν

αὐτῷ εὐρέθησαν πινακίδες περιέχουσαι εἰς νέους κρυπτογραφικοὺς χαρακτήρας διάφορα ὀνόματα προσώπων καὶ τόπων. Ἐπίσης ἀνεσκάφη πινακὶς τῆς ἐξ ἀργύλλου ἐφ' ἣς εἶναι γεγραμμένη ἐπιστολὴ Ἀσσυρίου τινὸς βασιλέως—ἴσως τοῦ Ἀσσούρ-ναζιρ-παλ, ὅστις τυγχάνει γνωστὸς εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς «Ὁ Ἀσσύριος Κολοσσός»,—πρὸς τὸν Ἀχαβ.

β') Τὰ λείψανα τῆς ἀρχαίας πρωτευούσης τοῦ Ἰσραὴλ ἐφ' ἐνὸς μεγάλου ἀπομεμονωμένου λόφου 350 ποδῶν ὕψους, ἐξ μιλ. νοτιοδυτικῶς τῆς Nablus, καὶ ἀπέχοντος περὶ τὰ εἴκοσι μίλλια τῆς Μεσογείου. Ὁ λόφος οὗτος ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν ὅταν ἠγοράσθη τῷ 900 π.Χ. ὑπὸ τοῦ Ὁμρί, ὅστις ἔκτισεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν Σαμάρειαν. Ἐν αὐτῇ ὁ Ἀχαβ ἔκτισε βασιλὸν τοῦ Βάαλ ὡς καὶ τὸ ἐξ ἑλεφαντόδοντος ἀνάκτορόν του.

γ') Πλεῖστα τῶν ἀνακτόρων τῶν Ἰσραηλιτῶν βασιλέων, οἵτινες διέμενον εἰς τὴν Σαμάρειαν.

δ') Πλεῖστοι ὅσοι Ἑλληνικοὶ καὶ Ἑλληνορωμαϊκοὶ ναοὶ ἀνεκαλύφθησαν. Μεταξὺ τούτων εἰς, Βυζαντινῆς ἐποχῆς.

ε') Ἀραβικοὶ λαμπτήρες, Ἑλληνικὰ καὶ Ρωμαϊκὰ πηλίνα ἀγγεῖα, ὀγκώδεις τοῖχοι ἐβραϊκῆς κατασκευῆς, κλίμακες καὶ δεξαμεναί. Τινὲς τῶν λίθων εἰς τὰς κλίμακας ἔχουσι πλεόν τοῦ μέτρου μήκος καὶ εἶναι ἐπιτρεπῶς τοποθετημέναι.

Ἐκθεσις καλλιτεχνικῇ.

1915 καλλιτεχνικὰ ἔργα εἶνε ἐκτεθειμένα ἐν τῇ Βασιλικῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Λονδίνου.

Οἱ Ἀγγλοὶ κριτικοὶ εἶναι αὐστηροὶ εἰς τὰς κρίσεις των. Μεταξὺ τῶν ἀξιοσημεῖων προσωπογραφιῶν εἶναι ἡ τῆς κ. A. Walkee ὑπὸ τοῦ Δίξη καὶ ἡ τῆς Λαίδης Hendlip ὑπὸ τοῦ Shannon. Τοῦ Ὁρτσαρντσόν (Orchardson) «Τὰ προσφιλῆ τῆς Μητρὸς» καὶ τοῦ Σάρτζεντ ἡ «Ἀρμαγέδων» εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων καλῶν ἔργων ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ.

Νέα Ὑόρκη

ΚΡΗΣΣΑ

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΕΛΙΣ

Ἡ ζωγραφικὴ καὶ ὁ Μόργκαν.

Ἐπεσκέφθη καὶ ὁ Μόργκαν, ὁ περίφημος Ἀμερικανὸς ἑκατομμυριούχος τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ ἐκθεσιν ζωγραφικῆς καὶ ἐθαύμασεν ὅπως ὁ ἄλλος κόσμος τὰ ἐκτεθειμένα ἔργα.

Ἄλλ' ὁ θαυμασμὸς εἶχεν ἐκφρασιν ἐντελῶς διαφορετικὴν ἢ ὁ θαυμασμὸς τοῦ ἄλλου κόσμου. Ὁ κοινὸς θνητὸς ἐπὶ τῇ θᾶ εἰκόνας τινὸς θὰ εἴπῃ, «καλὴ», «ὡραία», «θαυμασία». Ὁ Μόργκαν δὲν αἰσθάνεται μόνον τὰς ἐννοίας αὐτάς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκφράζει δι' ἀριθμῶν. Τὸ «καλὸν» θὰ εἴπῃ «ἐκατὸν χιλιάδας φράγκα», τὸ «ὡραῖον» «200,000», τὸ «θαυμάσιον» «ἡμῖς ἑκατομμύριον» καὶ οὕτω καθεξῆς. Εἶδεν ἓνα καλὸν πίνακα καὶ εἶπεν : «Δι' αὐτὸν θὰ ἔδιδα ἐκατὸν χιλιάδας φρ.». Εἶδεν ἓνα ἄλλον ὡραιότερον καὶ εἶπεν : «Ἀξίζει νὰ δώσῃ κανεὶς 200 χιλιάδας φράγκα». (Φθάνει νὰ τὰς ἔχῃ, πτωχέ μου Μόργκαν). Πρὸ μιᾶς κόρης ἡ ὁποία παίζει ποιητικὸν αὐλὸν ὑψώθη πολὺ τὸ ἀριθμητικὸν θερμόμετρον τοῦ θαυμασμοῦ του :

— Δίδω ἀμέσως ἡμῖς ἑκατομμύριον δι' αὐτὴν τὴν εἰκόνα.

— Ἀλλὰ αὐτὸς ποῦ τὴν ἔχει δὲν τὴν πωλεῖ. Δὲν ἔχει ἀνάγκην χρημάτων.

— Τίνος εἶνε;

— Τοῦ πρίγκηπος Λίχτεν-στάιν ὅστις μένει εἰς τὴν Βιέννην.

— Θὰ ὑπάγω εἰς τὴν Βιέννην καὶ θὰ ἴδωμεν ἂν δὲν δεχθῇ τὴν προσφοράν μου.

Καὶ ἀνεχώρησε μεταβαίνων εἰς τὴν Βιέννην.

*

Συγγραφεῖς μὲ τὴν ὀνᾶ.

Εἰς Γάλλος δημοσιογράφος εἶχε τὴν ἐμπνευσιν καὶ τὴν ὑπομονὴν νὰ ζυγίσῃ τὰ ἔργα πολλῶν γνωστῶν Γάλλων καὶ ξένων συγγραφέων. Ἰδοὺ λοιπὸν, τί παρήγαγον κατ' ὁκᾶν αἱ μεγαλοφυαί :

Ὁ Μπαλζάκ 28 ὀκάδας, ὁ Βολταῖρος 12 ὀκάδας, ὁ Ζολᾶ ἐπίσης 12 ὀκάδας, ὁ Μπαρρὲς μόνον 6, ὁ Ἐρρεντιὰ μόνον 1 ὀκά, ὁ δυστυχὴς ὁ Λεκόντ ντὲ Λίσλ 3 ὀκάδας, ὁ Κουρτελιν 4, ὁ Μυσὲ ἐπίσης 4, ὁ Βίκτωρ Οὕγκω 13, ὁ Μωπασσάν 10, ὁ Μπουρζὲ 9, ὁ Ζαϊζπὴρ 7, ὁ Μοντὲν 9, κλπ.

Καὶ μία περιεργὸς παρατήρησις : πολλοὶ μεγάλοι